

Oktober 2014

De reis

*In mijn droom hoorde ik vragen:
“Ga je met Me mee op reis?
Ik zal al je lasten dragen,
hier is je vervoersbewijs!
Pak Mijn hand, Ik zal je leiden,
al je zorgen zijn voorbij.
Ik wijk niet meer van je zijde.
Wees niet bang, vertrouw op mij.”*

*‘k Zei: ‘k Heb geen tijd te reizen,
dus ik weiger tot mijn spijt.
‘k Wil U daarom graag verwijzen
naar een ander met meer tijd.
Wat zegt U? Ik kan niet weig’ren?
want mijn tijd die is bepaald?
Daar ga ik toch echt van steig’ren.
Ik wil niet dat U mij haalt.”*

*“Wat bent u nu toch opstandig,
Ik bied al mijn diensten aan.
Boos te worden is niet handig.
Het is tijd om nu te gaan.
’t Is een reis naar verre kusten
van een hemels paradijs.
Kom ik zou nu maar berusten,
’t Is een wonderschone reis.*

*“Maar ik moet nog afscheid nemen
en ik heb het nog zo druk.
Dit kunt U toch echt niet menen?
Zo maakt U van alles stuk.
Want ik ben hier niet te missen.
Moet U echt wel bij mij zijn?
U kunt zich toch ook vergissen?
Neem een oudje met veel pijn.”*

*“Toen u vroeger werd geboren
’t begin van ’t aards bestaan.
Toen wist ieder van te voren:
Eens komt daar een einde aan.
Wil je zelf het eind bepalen,
nou zet dat maar uit je hoofd.
Op Mijn tijd kom Ik je halen,
met wat Ik je heb beloofd.*

*Ik beloofde een nieuw leven,
leven zonder angst en pijn,
rust en vrede zal Ik geven
en je mag daar eeuwig zijn.
Ik zorg voor je nabestaanden.
Eens gaan zij met Mij op reis
Pak mijn hand, kom mee dan gaan we,
hier is je vervoersbewijs.”*

Geschreven door Hans Cieremans,

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente ‘de Eshof’ te Hoevelaken

zondag 05 oktober	10.00 uur	ds. D. Soeteman (Israelzondag) Collecten: Kerk en Israel PKN, Noodfonds Diaconie
zondag 12 oktober	10.00 uur	ds E. Boot (Werelddiaconaat) Collecten: Kerk in Actie Werelddiaconaat, Onderhoud gebouw
zondag 19 oktober	10.00 uur	ds. E. Boot Collecten: Eigen diaconie, Jeugd- en jongerenwerk
zondag 26 oktober	10.00 uur	ds. M. van Giezen (Zeist) Collecten: Hervormingsdag PKN, Vorming & Toerusting
zondag 02 november	10.00 uur	ds. E. Boot m.m.v. de Cantorij Allerheiligen, Maaltijd van de Heer Collecten: Hospice Nijkerk, Landelijke kerken
zondag 09 november	10.00 uur	ds. E. Boot Willibrordzondag Collecten: Kerk in Actie Najaarszending
zondag 16 november	10.00 uur	ds. D. Soeteman (Doorn) Collecten: Stichting Hulpdienst Hoevelaken, Cantorij
zondag 23 november	9.30 uur	ds. E. Boot Solidaridad Dienst in Pauluscentrum m.m.v. de Cantorij en Pauluskoor Collecten: Missionair werk PKN Collecten: Missionair werk PKN

Enkele foto's van startzondag

Agenda

maandag 06 oktober	20.00 uur	In de kring, gesprekskring van jonge volwassenen, de Eshof
donderdag 09 oktober	20.00 uur 20.00 uur	Vergadering Moderamen, de Eshof Regiovergadering van commissies Vorming & Toerusting, Voorthuizen
maandag 13 oktober	20.00 uur	Moderne Mystici Lees- en gespreksgroep, de Eshof
dinsdag 14 oktober	13.30 - 16.00 uur 20.00 uur 20.00 uur	Activiteitengroep, de Eshof Die Zauberflöte, de Eshof Wijkteam 6, Clauslaan 16
maandag 20 oktober	20.00 uur	Vorbereitung gedachtenisdienst 2 november
woensdag 22 oktober	20.00 uur	Diaconie, de Eshof
donderdag 23 oktober	10.00 uur 20.00 uur	Reiscommissie Vergadering Kerkenraad, de Eshof
maandag 27 oktober	20.00 uur	Instructie basiscatechese, de Eshof
woensdag 29 oktober	10.30 uur 13.30 uur - 16.00 uur	ZWO vergadering, de Eshof Activiteitengroep, de Eshof
donderdag 30 oktober	20.00 uur	"Scheidt het grove van het fijne" de Eshof
zondag 02 november	15.30 uur	Bijeenkomst Allerzielen, de Eshof
maandag 03 november	15.00 uur 20.00 uur	Vergadering Wijkteam 4, Gerstkamp 3 Contactavond voor mantelzorgers, de Eshof
dinsdag 04 november	20.00 uur 20.00 uur	Wijkteam 8, Bijenvlucht 8 Liturgisch Werkoverleg, Clauslaan 16
woensdag 05 november	10.00 uur	Wijkteam 5, Elzenlaan 40
maandag 10 november	20.00 uur 20.00 uur	Wijkteam 2, Grasmaat 4 Moderne Mystici Lees- en gespreksgroep, de Eshof

Startzondag

Uit de gemeente

SEINTJE GEVEN

Toen onze kinderen nog klein waren, logeerden ze wel eens bij opa en oma in Sneek. Het waren toen nog vroege vogels. Dat gaf niet, want opa was ook een ochtendmens. Oma niet. Die sliep soms pas laat in en

rustte het best uit in de ochtenduren. Maar ze wilde nooit te lang slapen. Dus vroeg ze mijn schoonvader haar op een vaste tijd te wekken. Als er kleinkinderen over de vloer waren, had opa daar een speciale manier voor. Ze mochten mee naar boven om 'oma een seintje te geven'. Wisten zij veel wat een seintje was. Maar dat gaf niet. Opa legde het duidelijk en begrijpelijk uit. Ze gingen naar boven en dan heel zachtjes de slaapkamer in. Wanneer ze naast het bed stonden, maakten ze diepe buigingen en gracieuze arm-bewegingen in de lucht. Een beetje op de wijze van het klassieke ballet 'het Zwanenmeer'. Zwijgend. En heel serieus. Net zolang tot oma wakker werd. En gek genoeg werd ze daar altijd wakker van.

Ik moest hieraan denken toen ik het laatst met iemand had over het tekort aan ouderlingen. Helaas lukt het maar moeizaam om mensen warm te maken voor dit ambt. Gelukkig is Nel van Rietschoten op 7 september aangetreden. Evengoed zijn er nu nog vier vacatures. Daar komt bij dat niet iedere ouderling en ook niet iedere contactpersoon of diaken op volle kracht aan het werk kan zijn: voor sommigen is er zorg en ziekte in de naaste omgeving. Dat bij elkaar betekent, dat we niet alles kunnen opmerken wat er speelt in de gemeente. Dat het wel eens enige tijd kan duren, voordat iemand namens de kerk bij u aanbelt om te horen hoe het gaat. En dat we dus meer aangewezen zijn op seintjes die we krijgen.

Natuurlijk hoeven die seintjes niet exact te worden uitgedrukt op de wijze zoals mijn schoonvader het aan zijn kleinkinderen leerde. Telefoon of e-mail zijn weliswaar niet zo gracieus, maar ook effectief. Of iemand aanspreken in de kerk. Of op straat. Ik hoop dat u het doet. Er hoeft niet iets ernstigs aan de hand te zijn om een seintje te kunnen geven. Misschien is het wel vergelijkbaar met iemand wakker maken. Door een seintje te geven maak je een ander alert op hoe het met jou is. En

kun je zelf je verhaal kwijt bij iemand die beloofd heeft niets verder te vertellen.

En wie weet leest iemand nu dit stukje en denkt: het wordt tijd dat ook ik mijn talenten eens voor de kerk ga inzetten. Neem dan contact op met mij of met een van de andere ambtsdragers voor een informatief gesprek. We staan er helemaal voor open!

MEELEVEN

Tini Jonker-Berg kreeg niet zo goed bericht bij de controle in augustus. Er blijken uitzaaiingen van de tumorcellen in de lever te zitten. Ze merkt de laatste weken dat haar conditie achteruit gaat. We missen haar daardoor al een aantal zondagen in de Eshof. Misselijkheid is een van de vervelende verschijnselen met daarnaast benauwdheid zodra ze zich inspant. Enerzijds heeft ze er vrede mee dat er een einde aan het leven komt nu ze 88 is. Anderzijds blijft het vreselijk moeilijk het leven en allen die haar lief zijn, los te laten.

Roel Burema heeft een aantal weken radiotherapie ondergaan in het UMC. In de tweede helft van oktober wordt opnieuw een scan gemaakt om te zien of de bestralingen effect hebben gehad. Roel maakt het redelijk goed, met ups en downs; Agnes en hij genieten zoveel ze kunnen van wat de dagen brengen.

Inge Brokerhof logeert in deze weken bij haar ouders doordat het zelfstandig wonen door ziekte niet meer ging. Naast de ziekte van Bechterew blijkt ze ook de ziekte van Crohn te hebben. Puzzelstukjes vallen nu op hun plek: door de diagnose wordt duidelijk waar haar klachten van de afgelopen jaren door veroorzaakt werden. Ze krijgt nu medicijnen die de ontstekingen moeten verminderen. Hopelijk zullen ze aanslaan.

Elly Stomphorst-Oxfoort had eind september weer een afspraak met de oncoloog. Het gaat minder goed dan gehoopt. De tumormarkers waren gestegen terwijl tegelijkertijd de kuur te zwaar viel. Besloten is tot een periode van rust. Kort hierna moest ze echter worden opgenomen in het ziekenhuis. Er is veel vocht bij haar longen weggehaald. Ze zal nog wel even in het ziekenhuis moeten blijven. Elly houdt de moed er nog steeds redelijk in. Maar de vooruitzichten worden grimmiger.

Uit de gemeente

Voor Jan Duijnhouwer is het bestaan nu vooral leven bij de dag. De bloedwaarden zijn nog niet verbeterd. Regelmatig moet hij in het ziekenhuis worden opgenomen wanneer er koorts optreedt als gevolg van een ontsteking. Door antibiotica moet die dan weer worden bedwongen. Met regelmaat krijgt hij een bloedtransfusie.

Voor Lies van de Rovaart-Bakker gaat het leven zijn gang, met de beperkingen en geleidelijke achteruitgang die bij de ziekte PSP horen. Acupunctuur brengt haar tijdelijk soms enige verlichting. Ook heeft ze nu een nekkussentje, gevuld met kruiden. Het zorgt voor warmte in haar nek. Als gevolg van de ziekte van Bechterew heeft ze last van stramheid, onder andere in haar nek. Hopelijk zal de doorbloeding nu wat verbeteren.

Wil de Meij is inmiddels in Utrecht geopereerd en heeft een aantal bypasses gekregen. Vervolgens is ze een week terug geweest in het Meander en daarna, voor revalidatie, verhuisd naar woonzorgcentrum de Koperhorst. Daar is ze inmiddels ook alweer weg: ze wilde thuis verder aansterken.

De operatie van Ellen van der Linden, waarbij de hartritmestoornissen zijn verholpen, heeft goed resultaat. Ze voelt zich gelukkig veel beter. De operatie duurde ruim vier uur; evengoed mocht ze al de volgende dag weer naar huis. Meteen de zondag die hierop volgde werd ze bevestigd tot diaken. Wel heel bijzonder, dat alles in één week!

Er zijn veel mensen in ons midden die met ernstige of wat minder ernstige problemen te maken hebben – al dan niet lichamelijk. Van harte wens ik ieder naasten toe die meeleven en steunen. Dat we elkaar tot troost mogen zijn en daarin iets van Gods aanwezigheid zichtbaar maken.

IN MEMORIAM GERRIT WIEBE LOUIS

Op maandag 8 september overleed Ger Louis, 80 jaar oud. Hij overleed aan de gevolgen van asbestkanker. Na de diagnose had hij nog twee goede jaren. Maar op het laatst ging de achteruitgang in korte tijd snel. Ger werd geboren in Amsterdam op 1 september 1934. Hij was de jongste in een gezin van vier jongens. In zijn jonge jaren speelde de oorlog een grote rol. Als kind van 10 werd hij met de boot van het Rode Kruis naar het noorden gebracht. Er was toen geen eten meer in Amsterdam, het was de enige oplossing. Ger werd opge-

vangen bij een gezin in Stavoren, waar hij een goede tijd heeft gehad. Toen hij later weer thuis was, ging hij na de lagere school naar de HBS. In Amsterdam ontmoette hij Greet Roele. Tijdens de verkeringsstijd heeft hij een half jaar in het ziekenhuis gelegen vanwege pleuritis. Toen al had hij last van zijn longen. Op 11 november 1959 trouwde Ger met Greet. De eerste tijd woonde het echtpaar in Amsterdam bij familie in. Daarna verhuisden ze met een dochter van Amsterdam naar Hoevelaken. De overgang van de grote stad naar een dorp was groot, maar een gezinswoning was in Amsterdam op dat moment geen mogelijkheid. In Hoevelaken kwamen Ger en Greet te wonen op Van Zuylenlaan 14. In Hoevelaken werden nog een dochter en twee zoons geboren. Later kwamen er kleinkinderen, tien in totaal. Jaren heeft Ger bij tractorbedrijf De Vor gewerkt, dat nu

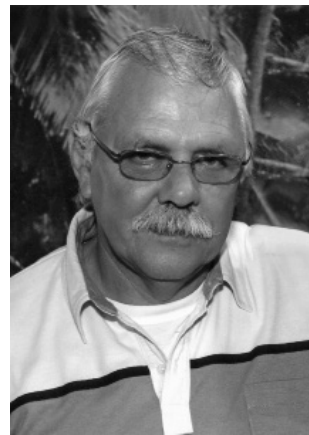

in Achterveld gevestigd is. Ger was een actief lid van de voetbalclub, waar hij jarenlang vrijwilliger is geweest en in 2008 tot erelid is benoemd. Ger was een bijzonder mens. Dat blijkt wel uit de vele aanwezigen bij zijn afscheid. Hij was nooit boos, had begrip voor iedereen en had gevoel voor humor. Hij was een aimabel mens, altijd positief, benaderbaar en betrouwbaar. Op vrijdag 12 september was er een afscheidsbijeenkomst in de Eshof, helemaal geleid en vormgegeven door de kinderen en de kleinkinderen. Daarna is Ger begraven op de Algemene Begraafplaats, naast de voetbalvelden. Aan Greet, de kinderen, partners en kleinkinderen en aan allen voor wie hij nu een leegte achterlaat van harte sterkte en goede herinneringen toegewenst.

Uit de gemeente

IN MEMORIAM ALBERTUS EVERARDUS DASSELAAR

Op vrijdag 26 september overleed Bertus Dasselaar. Hij is 66 jaar oud geworden.

In het ziekteproces dat hij in de laatste veertien dagen van zijn leven doormaakte, ging veel mis. Op 10 september werd hij geopereerd aan een aneurysma in de aorta. Daarna volgden er verschillende complicaties en ging het steeds slechter met hem. Artsen hebben hard gewerkt om hem erdoorheen te slepen, maar het is niet gelukt. Bertus woonde met zijn echtgenote Maps op Reeënspoor 17. Ze kregen twee dochters, Marjan en Gerda, een schoonzoon, Bert en een kleinzoon, Thijs. Van beroep was Bertus vrachtwagenchauffeur. In het begin reed hij binnen Nederland, later reed hij op het buitenland en was dagen achtereenvolgens van huis. Hij hield van het werk en van het contact met de collega's. Bertus was in het eerste contact soms ruw en hij kon zich erg opwinden, maar had het hart op de goede plek. Voor zijn dochters was hij vooral zorgzaam en behulpzaam. Hij was een mens die altijd bereid was een ander te helpen als er een beroep op hem werd gedaan. Hij was dol op zijn kleinzoon en hij hield van gezelligheid. Toen hij 41 jaar had gewerkt kon hij met pensioen. Ondanks de grote overgang slaagde hij erin een nieuwe invulling van zijn dagen te vinden. Hij was een scherp observator, in het dorp waren er weinig veranderingen die hem ontgingen. Hij fietste graag, keek voetbal bij Marjan, ging shoppen met Thijs en bezocht iedere avond zijn moeder in het Sint-Jozef in Hooglanderveen. Ook bleef hij hand- en spandiensten verrichten voor een autobedrijf. Tijdens die laatste tweeënhalve week van zijn leven is Bertus nauwelijks nog bij kennis geweest. Voor zijn gezin waren het zware weken en is het heel moeilijk afscheid te nemen. We hebben iets van die moeite pro-

beren uit te drukken in muziek en woorden in een kerkdienst op 30 september in de Eshof. Aansluitend is Bertus begraven op de algemene begraafplaats. Aan Maps, Marjan en Bert, Gerda, Thijs en Gijsje wensen we van harte alle sterkte toe die nodig is bij het werken van dit verlies.

FELICITATIES

Er waren dit jaar in september, zover we via de ledenadministratie weten, geen huwelijksjubilea. Ook zijn er de afgelopen maand bij mijn weten geen kinderen geboren. Het is voor het eerst dat ik op deze plek geen felicitaties kan doen! Daarom heb ik de jarigen van de maand september eens bekeken. Het zijn er maar liefst 125! Wel heel veel namen om nu allemaal te gaan noemen. Ik heb gekozen voor de jongste en de oudste jarige. De jongste jarige van september was Jaike Laurinne Kempers. Ze is op 25 september één jaar oud geworden. Jaike en natuurlijk Arno en Krista en Thijmen, van harte gefeliciteerd! De oudste jarige was Dieuwke Jansma-Hoogsteen. Zij is op 13 september 96 jaar geworden. Dieuwke, ook jij namens de Eshofgemeente hartelijk gefeliciteerd!

VORMING EN TOERUSTING: FOUT IN DE AANVANGSTIJDEN VAN DE FILMS

Iedereen die zich heeft aangemeld voor een of meer activiteiten in het kader van vorming en toerusting: bedankt! We kunnen de meeste activiteiten zonder meer door laten gaan, want voor bijna alles zijn er voldoende opgaven. En natuurlijk hopen we dat er op het moment zelf, wanneer een activiteit plaatsvindt, mensen zullen zijn die spontaan aanhaken.

Op deze plaats wil ik vast een foutje in de brochure corrigeren. Er staat bij de drie films dat ze om 20.00 uur zullen beginnen. Dat is onjuist. De films beginnen steeds om 19.30 uur. De grote zaal van De Stoutenborgh zal telkens om 19.00 uur open zijn. Wie aan de zaal een kaartje wil kopen, kan het erop wagen. Maar veiliger is het natuurlijk om van tevoren een kaartje te reserveren. Dat kan via de website van de Bibliotheek gemeente Nijkerk: <http://bibliotheeknijkerk.nl/home.html>

Ellie Boot

Kerkdienst en liturgie

AFSCHEID

In het vorige kerkblad schreef ik wie we moesten uit-zwaaien als ambtsdrager. Daar is nog iemand bij geko-men: Roel Burema. Tot zijn spijt moest hij zijn ambt als ouderling kerkrentmeester neerleggen. Hij zit nu in een langdurig traject van bestralingen en later chemothera-pie, waardoor er zowel fysiek al mentaal voor het werk als ambtsdrager geen ruimte meer is. Roel is tien jaar lang voorzitter geweest van het college van kerkrentmeesters. Roel, namens de Eshofgemeente: bedankt voor al die jaren! Voor je inzet in zowel mode-ramen als college; voor je beminnelijke wijze van bestu-ren; voor je betrokkenheid bij het wel en wee van de gemeente. Van harte wens ik je toe, en ik denk dat ik namens de gemeente mag spreken, dat de medische behandelingen goede resultaten zullen geven.

GEDACHTENISDIENST OP 2 NOVEMBER

Op zondag 2 november gedenken we in de Eshof alle mensen uit ons midden met wie wij geleefd hebben en die ons het afgelopen jaar voorgingen in de dood. Ook een enkeling die geen lid was van de Eshofgemeente, maar niet in een andere gemeente zal worden genoemd, nemen we op in deze kring. De namen zullen genoemd worden van:

- Daniël (Daan) Maaskant
5 maart 1925 – 11 december 2013
- Jan Willem Fontein
17 augustus 1934 – 27 december 2013
- Rinse Catrinus (Rien) Stellingwerf
23 januari 1944 – 18 april 2014
- Hendrika Wilhelmina (Riet) Schütten-Pieneman –
4 januari 1943 – 23 april 2014
- Gesiena (Ina) de Vries-Mijdam
17 juni 1950 – 12 mei 2014
- Arendina Elizabet (Ada) Veldkamp
22 juni 1930 – 7 september 2014
- Gerrit Wiebe (Ger) Louis
1 september 1934 – 8 september 2014
- Albertus Everardus (Bertus) Dasselaar
20 december 1947 – 26 september 2014

We zullen voor elk van hen een kaars aansteken. Ook zal er, zoals altijd, een kaars zonder naam zijn: daarbij kan ieder zelf een naam invullen. Met de directe familieleden van degenen die overleden zijn komen we bij elkaar in de Eshof op maandagavond 20 oktober. Het is een goede gewoonte: zo kunnen we

elkaar leren kennen, elkaar vertellen over degenen die we missen en de liturgie van tevoren bekijken. De fami-lieleden krijgen hiervoor persoonlijk een uitnodiging.

AVONDGEBED OP ALLERZIELEN – 2 NOVEMBER

Op veel plaatsen en in veel landen is het een vast gebruik om op 2 november, Allerzielen, bloemen of kaarsen naar het graf van een overledene te brengen. De traditie stamt voor zover bekend uit de abdij van Cluny (Frankrijk) waar abt Odilo in 998 bepaalde dat alle met Cluny verbonden kloosters op de dag na Allerheiligen de gestorvenen op bijzondere liturgische wijze zouden herdenken. In de 14de eeuw werd deze herdenkingsdag algemeen in de kerk van het westen. Dat herdenken kan op verschillende manieren gebeuren. De overledenen kunnen genoemd worden in een gebed. Het graf kan bezocht worden. Er kunnen bloemen op een graf worden gelegd. Er kan een kaars worden aan-gestoken. In sommige parochies is er op deze avond een kerkelijke viering, waarin de namen van de overledenen van het afgelopen jaar worden genoemd.

Jarenlang zijn Allerheiligen (1 november) en Allerzielen (2 november) in protestantse kringen niet gevierd. Bidden voor de overledenen deed men niet: protestanten geloven immers niet dat doden eerst een tijd naar het vagevuur moeten voordat ze naar de hemel gaan. Er hoefde dus niet gebeden te worden voor een spoedige toelating tot de hemel. En Allerheiligen werd niet gevierd omdat de protestantse leer heiligenverering afwijst.

Onder invloed van de oecumene kijken nu echter veel mensen anders aan tegen Allerheiligen en Allerzielen. In het Dienstboek van de Protestantse Kerk in Nederland uit 1998 is Allerheiligen opgenomen, aangedragen door de Lutherse traditie. Aan hun kant hebben verschillende rooms-katholieke parochies de gebruiken herzien. In plaats van twee vie-ringen, één op Allerheiligen en één op Allerzielen, heb-ben ze er nu één – op 1 ofwel op 2 november. “De heili-gen ons voorgegaan” (lied 728) zijn immers niet alleen de mensen die officieel heilig zijn verklaard, maar allen die ons voorgingen op de weg van het geloof. In de brie-ven in de Bijbel wordt het woord ‘heiligen’ vaak als synoniem voor ‘gelovigen’ gebruikt. In lijn met deze ontwikkeling hebben we in de Eshof ook één kerkdienst op of in de buurt van 1 en 2 novem-ber, waarop we de namen noemen van wie we in het

Kerkdienst en liturgie

afgelopen jaar verloren aan de dood. Dat gebeurt dit jaar op zondag 2 november.

Vorig jaar hebben we in de middag van 2 november voor het eerst met een groep mensen een bezoek aan de begraafplaats van Hoevelaken gebracht. We verzamel-den in de Eshof. Daar deelden we de namen van dege-nen die overleden waren. Dat konden mensen zijn die het afgelopen jaar overleden waren, maar ook mensen die al langere tijd niet meer leefden. Daarna liepen we met brandende kaarsen naar de begraafplaats. Els van Deuveren had daarvoor gezorgd: het waren kaarsen in een plastic houder. Daardoor was het mogelijk de vlammen brandend te houden. Op de begraafplaats zochten we de graven op. Sommige mensen twee aan twee, anderen in groepjes, weer ande-ren wilden liever alleen zijn. Tenslotte ging ieder op eigen gelegenheid weer terug naar de Eshof, waar we een kop koffie of thee samen dronken. Sommigen kozen ervoor om die koffie over te slaan. Dat is natuurlijk ook goed.

Wie wil is van harte uitgenodigd dit jaar te komen en mee te doen aan dit ritueel. We verzamelen om 15.30 uur in de Eshof. Het kerkgebouw zal vanaf 15.00 uur open zijn.

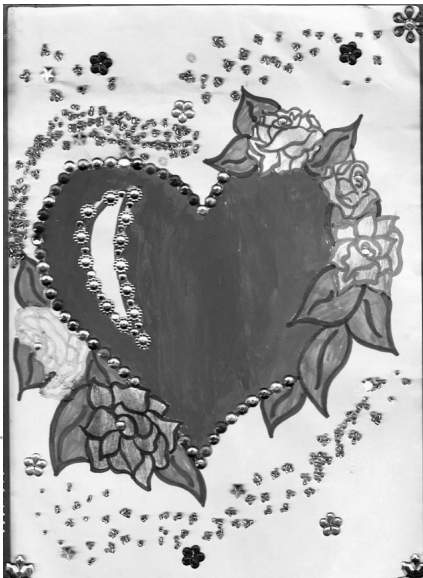
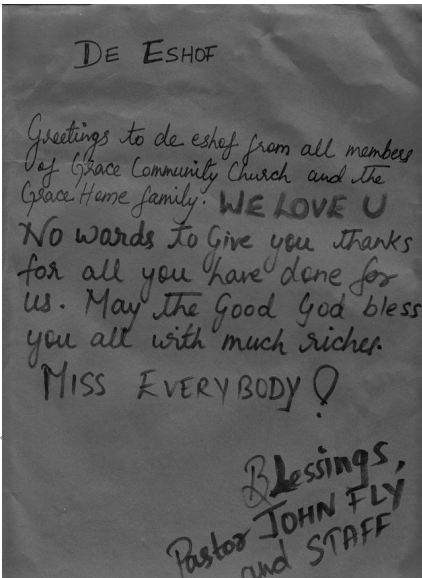
LIEDBOEKLIEDEREN IN DE LITURGIE

Voortaan zullen we alleen nog op bijzondere zondagen, wanneer we veel gasten in ons midden verwachten, alle liedboekliederen in de liturgie opnemen. Op alle overige zondagen zult u een liedboek nodig hebben naast het liturgieblad. We doen dit om werk te besparen en omdat we denken dat inmiddels voldoende mensen een lied-boek bezitten. Heeft u zelf geen liedboek, dan kunt u een van de liedboeken gebruiken die in de kerk aanwe-zig zijn. Alle liederen, die hier niet in staan, blijven uiteraard afgedrukt worden in de orde van dienst. We hopen op uw begrip voor deze beslissing.

Ellie Boot

Groet uit Grace Home

Elsbeth, Nikita, Marit en Leander brachten de afgelopen zomer een kleurrijke groet mee uit India. Hij hangt inmid-dels aan het prikbord in de Eshof. Hier kan hij niet in kleur worden afgedrukt, maar de boodschap is ook in zwart-wit duidelijk. De mensen in Grace Home zijn ons nog niet vergeten.

Vrijwilliger bij... de BAK

Vrijwilligers en hun activiteiten krijgen de komende tijd speciale aandacht in de Rondon. Zo kan iedereen lezen wat er gedaan wordt en ook waarom en door wie.

De eerste activiteit die belicht wordt is DE BAK. Hiervoor heb ik een gesprek met Aalt van de Pol. Een BAKker van het begin, nu al meer dan 40(!) jaar actief met en bij de papierinzameling.

PAPIER INZAMELEN GOED VOOR HET MILIEU?

Oud papier is de grondstof voor nieuw papier en voor karton. Je bent dus aan het recyclen en dat scheelt weer een boom.

AALT WAT MOET IEDEREEN WETEN VAN DE BAK?

Eigenlijk maar 2 dingen:

- dat oud papier geld oplevert en
- dat het oud papier iedere zaterdagmorgen achter de bibliotheek naar de container gebracht kan worden. Wij staan daar van 10 -12 uur om het over te nemen.

WIE ZIJN 'WIJ'?

We hebben zo'n 60 vrijwilligers. Elke zaterdagmorgen staan er twee bij de container, als vrijwilliger ben je dus hooguit 2 x in het jaar aan de beurt.

DUS DE INZET DIE JULLIE VRAGEN IS NIET VEEL?

Nee, zeker niet: 2 x 2 dus maar 4 uur per jaar!

WAT MOET DE VRIJWILLIGER DOEN EN KUNNEN?

Das heel simpel: het papier aannemen en in de container opstapelen. Dus iedereen die dat kan is van harte welkom, jong of oud, man of vrouw.

WAT LEVERT HET OP?

Helaas lopen de inkomsten de laatste jaren terug. Vorig jaar was er ca. 6.000 euro voor het onderhoud van de Eshof. Dit is 90% van de opbrengst. De resterende 10 % gaat naar een goed doel. Meestal een doel dat iets met Hoevelaken te maken heeft, zoals de het Grace Home project vorig jaar of ...

IS ER MINDER PAPIER IN OMLOOP OF VERDWIJNT HET BIJ HET AFVAL? VOLGENS DE GEMEENTE WORDT 20-25% VAN HET PAPIER NIET INGEZAMEELD!!

ZIJN JULLIE OP ZOEK NAAR NIEUWE VRIJWILLIGERS?

Jazeker! De BAK bestaat al van 1973 en veel mensen van het eerste uur, toen 20-40 jaar, zijn nu nog steeds actief. Zij willen het stokje wel eens overgeven aan de jongere generatie(s). Ik kan mij voorstellen dat

vooral jonge mensen -die vaak geen tijd hebben voor andere klussen- deze 4 uurtjes best willen geven.

BIJ WIE KUNNEN ZE TERECHT VOOR MEER INFORMATIE?

Eigenlijk bij iedereen van onze commissie. Dat zijn (vlnr op de foto) Aalt van de Pol, Johan van der Veen, Mattie Bernhard, Rudi Hulst en Nico van Rootselaar.

Mattie is ongetwijfeld het meest bekend bij onze vrijwilligers want zij belt iedere week nog even 'haar mannen' op die zaterdag dienst hebben.

DE LAATSTE VRAAG: WAT HEEFT ERVOOR GEZORGD DAT JIJ DIT AL MEER DAN 40 JAAR DOET?

Ach, weet je, het is gewoon vreselijk gezellig. Je ontmoet zoveel mensen bij die container, én je staat nooit alleen! Voor nieuwkomers dus een uitstekende manier om nieuwe contacten op te doen!!

Lieske Duim

VAN B.A.K. NAAR BAK

Het was in 1973 dat de 'Bouw Aktie Commissie' werd opgericht om geld bij elkaar te brengen voor de bouw van het nieuwe Protestants Centrum. Met de inzameling van oud papier. Inmiddels is het BAK -zonder puntjes. Een begrip voor velen binnen en buiten de Eshof.

Basiscatechese 2014-2016

BASISCATECHESE 2014-2016

Wie steekt vandaag de kaars aan? De kaars is het teken dat we God in ons midden hebben als we beginnen met de bijeenkomst. Een ritueel om even in de consistorie 'aan te komen'. We zitten met z'n elfven rondom de tafel. Rie, negen jongeren en ik. We hebben best ingewikkelde gesprekken al gehad de eerste drie keer.

"WAAR IS GOD?"

God is niet alleen maar in de kerk, hebben we ontdekt. Voor de één is God als een wolk of is hij als het weer. Voor de ander is Hij er 'gewoon altijd'. Of is Hij er 'altijd en overal'. Een mooi begin van het seizoen, samen met God om ons heen aan de slag met Zijn woord.

DE TWEEDE EN DERDE AVOND GINGEN OVER HET AVONDMAAL EN PESACH.

We hebben de avondmaalspullen erbij gepakt en deze goed bekeken. Ook hebben we in de consistorie het avondmaal al geoefend. Rie was pastor Ellie en Jonathan mocht wijn/druivensap uitdelen. Zo hebben we ons voorbereid op het 'echte' avondmaal van zondag 28 september.

We hebben ook ontdekt dat de Joden de uittocht uit Egypte vieren met het Pesachmaal; God heeft het volk Israël bevrijd van de slavernij in Egypte. Jezus zijn laatste avondmaaltijd was, volgens de evangelienschrijvers, een Pesachmaal. Het is allemaal best lastig, maar met zijn allen weten we een klein beetje en zo leggen we binnen drie kwartier toch de puzzel. Wij geloven dat Jezus ook ons heeft 'bevrijd'. (Hmmm, daar moeten we het nog maar eens een keer vaker over hebben!??)

Aan het eind bidden we samen en blazen de kaars uit. Als afsluiter nog een koekje en een drankje en dan naar huis. Tot volgende week maar weer!

Namens Rie, Naomi, Lara, Julia, Jonne, Wester, Jonathan, Maaike, Rozemarijn en Floris:

Gerwin

Vorming & Toerusting

IN DE KRING --- OPROEP! ---

Ook dit jaar is er weer een gesprekskring voor jong volwassenen. Beurtelings bereiden we avonden voor op basis van suggesties uit de groep. Veel onderwerpen kunnen worden ingebracht. Voorwaarde is eigenlijk alleen dat je iets inbrengt waar je zelf wat mee hebt: iets wat je aan het denken zet, iets wat je heeft geraakt. Zelf bedenken je daar dan een werkvorm bij of je overlegt daarover met Ellie of een van de anderen.

Ons doel: zoeken naar verdieping van ons geloofsleven en naar verbinding met elkaar. De bijeenkomsten beginnen op maandag 6 oktober en worden verder in overleg vastgesteld. De frequentie is ongeveer 1 keer per maand. NIEUWE DEELNEMERS ZIJN VAN HARTE WELKOM

Datum en tijd: vanaf maandag 6 oktober 2014; 20.00-22.00 uur

Plaats: de Eshof

Leiding: Ellie Boot

MODERNE MYSTICI; LEES- EN GESPREKSGROEP

Er zijn mensen met een rijk innerlijk leven die worstelen met de zin van hun leven en met God. Ze lopen er niet mee te koop. Sommigen van hen schreven over hun geestelijke ontwikkeling als middel om voor zichzelf helderheid te krijgen. Een van hen was Dag Hammarskjöld, secretaris generaal van de VN die in 1961 tragisch om het leven kwam bij een vliegtuigongeluk. Na zijn dood vond men in zijn huis zijn 'geestelijk dagboek', van het bestaan waarvan weinigen wisten. Het beschrijft de mystieke weg van Hammarskjöld. Het dagboek is later in boekvorm uitgegeven.

Een ander voorbeeld is het dagboek van Etty Hillesum uit de Tweede Wereldoorlog of het werk van schrijver en piloot Antoine de Exupéry of van de monnik Thomas Merton.

Kees Both wil graag met anderen deze teksten lezen. Ze worden vooraf ter lezing verspreid. Tijdens de bijeenkomsten worden ze in twee rondes gelezen, in stille overdracht en daarna besproken. Er zijn zes avonden gepland. Drie over teksten van Hammarskjöld en drie van andere auteurs.

Tot nu toe zijn er nog niet heel veel aanmeldingen. Van harte aanbevolen derhalve.

Data en tijd: vanaf maandag 13 oktober 2014; 20.00-22.00 uur

Plaats: de Eshof

Leiding: Kees Both

DIE ZAUBERFLOTE

Deze avond gaat over de verrassend veelvoudige betekenis van de opera van Mozart 'Die Zauberflöte'. Het wordt een uitdagend verhaal over het evenwicht tussen het feminiene en het masculiene aan de hand van het libretto

van deze beroemde opera.

Er gaat een wereld voor u open! Alchemische wijsheid, vrijmetselarij, de Griekse godenwereld passeren allemaal de revue. Tussendoor klinkt er via cd een aria. En uiteindelijk komt ook Gerard Reve nog aan bod.

De avond wordt geleid door Lydia van Ketel, predikante in Austerlitz.

Datum en tijd: dinsdag 14 oktober 2014; 20.00 – 22.00 uur

Plaats: de Eshof

Leiding: ds. Lydia A. van Ketel

SCHEIDT HET GROVE VAN HET FIJNE; OVER DE TWEE NATUREN VAN DE MENS

De apostel Paulus roept in de Romeinenbrief uit:

“Wat ik doe, doorzie ik niet, want ik doe niet wat ik wil, ik doe juist wat ik haat (...). Ik wil het goede wel maar het goede doen kan ik niet”

Velen van ons herkennen zich in deze tweeslachtige natuur van de mens. Valt er aan dit verschijnsel iets te doen?

Klaas Laan, Jungiaans psychotherapeut, zal trachten dit mysterie van de structuur van het menselijk wezen voor ons te ontsluiten.

Datum en tijd: donderdag 30 oktober 2014; 20.00 – 22.00 uur

Plaats: de Eshof

Leiding: de heer Klaas Laan

CONTACTAVOND VOOR MANTELZORGERS

Wat is mantelzorg?

Het is hulp die je geeft aan iemand in je directe omgeving. Dat kan een buurvrouw of buurman zijn. Of een moeder. Of een ziek kind. Of nog anders.

Mantelzorgers doen wat gedaan moet worden. Alsof het vanzelf spreekt. Mantelzorger-zijn is niet iets waar je voor kiest, zoals vrijwilligerswerk. Het komt op je weg en daarom doe je het. Daarin vallen mantelzorgers vaak niet op. Wie ziet wat zij doen? Dikwijls is het eenzaam werk. Soms is het ook zwaar werk.

Mantelzorg kan met schuldgevoel gepaard gaan. Je kunt niet anders dan voor je man of je moeder zorgen, maar af en toe ben je het goed zat. En daar voel je je soms schuldig over.

Deze contactavond is bedoeld voor ieder die mantelzorger is en het prettig vindt andere mantelzorgers te ontmoeten. Ook wie op dit moment niet met mantelzorg te maken heeft, maar er meer van wil weten, is van harte welkom. Uitwisseling en gesprek zijn het doel van deze avond.

Datum en tijd: maandag 3 november, 20.00-22.00 uur

Plaats: de Eshof

Leiding: Ellie Boot

Mijn impressie van de startzondag

Op 7 september 2014 ben ik bevestigd als ouderling met als speciale taak het voorzitterschap van de kerkeraad van onze Eshof gemeente.

Twee weken later, zondag 21 september is het startzondag, oecumenische startzondag zelfs, zo schrijft Ellie Boot in het septembernummer van Rondon. Gelukkig staan we niet aan het begin van de oecumene hier in Hoevelaken en vieren we het begin van het kerkelijke seizoen al meer dan 25 jaar gezamenlijk met de Paulus gemeenschap. Voor mij als kersverse voorzitter een reden deze dag eens vanuit een ander standpunt te bekijken.

Startzondag, het was een overvolle dienst dit jaar. Velen bleven na afloop om aan één van de activiteiten deel te nemen. Traditioneel was er nu weer een scala aan activiteiten georganiseerd voor jong en oud. Normaal gesproken doe ik zelf gericht aan het één of ander mee, maar dit jaar heb ik het anders gedaan. Ik heb nu nergens specifiek aan mee gedaan, behalve dan aan de traditionele afsluitende activiteiten, het samen zingen en de lunch.

Rondgekeken en rondgelopen heb ik, af en toe een gesprekje aanknopen met een van de aanwezigen. Het geeft je inzicht en nieuwe ideeën over wat er speelt en hoe mensen tegen bepaalde dingen aankijken.

Tijdens het rondlopen ben ik onder de indruk geraakt van het elan en enthousiasme waarmee de diverse onderdelen werden gepresenteerd. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de presentatie van het nieuwe diaconale project voor Moldavië, door Jessica Hofman en David Roelofs. Zij zetten met ondersteuning vanuit de ZWO groep hun schouders onder het van de grond trekken van het project, dat in de zomer van 2015 uitmondt in een jongeren reis naar Moldavië. Er is genoeg te doen en te regelen voor het zover is en we gaan er op korte termijn zeker nog veel meer over horen.

Of ik denk aan de jeugdmusical voor jongeren in de leeftijd van 12 tot 18 jaar, waarvoor Annemieke Huurdeman en David Roelofs de jongeren hebben geënthousiasmeerd. Ik heb vernomen dat er al een mooi groepje gegadigden, maar er kan nog wel wat versterking bij. Meedoen aan een musical is leuk en leerzaam weet ik uit eigen recente ervaring.

Er waren ook andere activiteiten, zoals een wandeling met de gemeenteleden en parochianen die in Italië een deel van de Franciscaanse pelgrimsroute zijn gaan gelopen. Of de presentatie van het Vorming en Toerusting programma, of het uitgebreid met elkaar in gesprek gaan onder het motto “met hart en ziel ontmoeten”. Ook de kleinsten onder ons konden hun hart ophalen en werden met spelletjes vermaakt.

Aan het eind van het programma kwam iedereen bij elkaar om samen te zingen, onder begeleiding van een kersverse jeugdband. Geweldig dat zoiets weer is ontstaan in de Eshof, vier jonge mensen die samen muziek maken en de gemeente ondersteunt bij het zingen. Mooi gespeeld mensen en dat terwijl jullie pas kort samenspelen!

De band is nog op zoek naar een toetsenist, want hoewel Annahes met haar pianospel de band prima ondersteunde, zijn ze toch opzoek naar iemand van hun eigen leeftijd. Heb je belangstelling en kan je piano spelen, meld je dan aan bij Aart de Gier.

De afsluitende lunch was uitstekend verzorgd door de diaconie.

Zelf heb ik veel opgestoken tijdens mijn rondgang op de startzondag. Ik heb dingen gezien en gehoord waar ik mee verder kan als voorzitter. Nieuwe ideeën, maar ook verhalen waarmee ik word gesteund in gedachten die al bij mij leven.

Ik ben blij met het enthousiasme van de jeugd en de verantwoordelijkheid die ze wil nemen om een bijdrage te leveren aan onze kerkgemeenschap en ik koester de ouderen onder ons die de handen uit de mouwen steken om de jongeren te ondersteunen en te begeleiden. Ik zie het als mijn taak om dit proces te faciliteren, te laten groeien en te borgen, zodat we ons verder ontwikkelen als een vitale en open geloofsgemeenschap.

Jac van Hoeijen

Impressie van de kerkenraad

Impressie van de kerkenraad van 25 september 2014
Bij een eerste kerkenraadsvergadering onder een nieuwe voorzitter is het altijd even wennen voor alle partijen. Zeker als het voorzitterschap gedurende een groot aantal jaren in de vertrouwde handen van een goede voorzitter is geweest. Maar de kop is er af en het is mij goed bevallen en uit de kerkenraad was de feedback positief en dat stemt tevreden.

KOMENDE EN GAANDE AMBTSDRAGERS

De kerkenraad is verheugd dat ze vijf nieuwe gezichten mag verwelkomen. Nel van Rietschoten gaat als wijkouderling aan de slag en de diaconie wordt versterkt met Ellen van der Linden en Anja en William Bouw, die als diaken duo aan de slag gaan. Erg fijn dat jonge mensen zich bereid hebben verklaard om mee te doen in de kerkenraad! Het vijfde nieuwe gezicht is ondergetekende zelf.

Ook is het verheugend dat Quirina Schipper (diaken) en Jan Vogel (ouderling voor de oecumene) hun ambtstermijn hebben verlengd.

Het is een goede gewoonte om van de vertrekkende ambtsdragers op een passende wijze afscheid te nemen. Frits Harmsen en Max van Deuveren waren vanavond helaas verhinderd. In de vergadering van oktober worden zij bedankt voor het werk in de afgelopen jaren. Marjan van Wageningen (ouderling kerkrentmeester) en Trix Kalksma (pastoraal ouderling) hebben we wel kunnen bedanken.

Met spijt moest de kerkenraad ook afscheid nemen van Roel Burema. Zijn gezondheid dwong hem ontheffing te vragen uit zijn ambt (ouderling in de rol van voorzitter van het college van kerkrentmeesters).

PRESENTATIE JONGERENMUSICAL

Annemieke Huurdeman en David Roelofs informeerde ons over de jeugdmusical, die in het voorjaar van 2015 wordt opgevoerd. Kristen Siteur, vanavond niet aanwezig, draagt zorg voor de PR rond de jeugdmusical. Er zijn 3 uitvoeringen gepland. Er wordt nog overlegd over het weekeinde waarin de uitvoering zal plaatsvinden, want in het oorspronkelijk geplande weekeinde blijkt “de man van het licht” in het buitenland te vertoeven. De deelnemers worden gezocht in de groep 12 tot 18 jarigen. Er zijn behoorlijk wat aanmeldingen, maar verdere aanvulling van de cast is wenselijk. Er wordt gemikt op 16 deelnemers, maar de rollen kunnen naar behoefte gesplitst of samengevoegd worden.

De repetities vinden plaats op zondagavond in De Eshof. David Roelofs gaat de regie van de musical en hij maakt ons deelgenoot van de plannen voor de invulling van de repetities. Verder wisselen we van gedachte over de bekostiging (onderdeel van het jeugdwerk budget) en we bespreken praktische zaken, zoals de

beschikbaarheid van de Eshof.

THEOLOGIESTUDENT

In de vorige Rondon heeft Marjolen Veerbeek-Groeneveld zich voorgesteld als stagiair HBO theologie. Marjolen kreeg de gelegenheid zich aan de kerkenraad voor te stellen. Ze vertelde ons hoe zij haar stageperiode bij de Eshof gemeente gaat invullen. Nog niet alles uitgekristalliseerd en Marjolen is, in overleg haar stage begeleidster Ellie Boot, druk doende de plannen verder vorm te geven. In ieder geval gaat Marjolen op korte termijn een vergadering van de pastorale raad en een vergadering van de diaconie bijwonen. We wensen dat Marjolen haar weg in onze gemeente spoedig weet te vinden.

JONGERENACTIVITEITEN

Aangezien we al enige tijd geen jeugdouders meer hebben, heeft Ellie het op zich genomen om de kerkenraad te informeren over het jeugdwerk binnen onze gemeente. Het is een mooi overzicht, waaruit blijkt dat er voor alle leeftijdsgroepen tussen 4 en 20 jaar, het nodige op touw is gezet. De groepen zijn globaal ingedeeld in de leeftijden 4 t/m 11 jaar, 11 t/m 14 jaar en 15 t/m 20 jaar, waarbij hier en daar de nodige overlapping mogelijk is. Over de diverse activiteiten wordt regelmatig geschreven elders in de Rondon. Op dit moment zijn het diaconale project voor de leeftijdsgroep 15 t/m 20 jaar (informatieavond op 10 oktober) en eerder gememoreerde jongeren musical volop aan het opstarten. Het projectmatig uitvoeren van jeugd activiteiten loopt wel en gelukkig zijn er mensen gevonden die hun steentje willen bijdragen. Wel is er grote behoefte om de continuïteit van het jeugdwerk te borgen en een directe link te hebben naar de kerkenraad. Enkele jeugdouders zijn daarom dringend gewenst.

PKN BRIEVEN INZAKE AMBTEN

In juni ontvingen we brieven namens de PKN, geschreven door de scriba van de PKN, Arjan Plaizier. De brieven zijn gericht aan gemeente, predikant, kerkenraad en ambtsdragers. De reden voor deze brieven zijn gesignaleerde knelpunten bij het ambt.

Synodescriba Arjan Plaizier verwoordt het als volgt: ‘Ambten zijn een gave van God aan de kerk. En toch zitten we ermee om ambtsdrager te zijn en ambtsdragers te vinden. Hoe blijven we geïnspireerd om het werk te blijven doen. Voelen we ons geroepen of geronseld’.

In het moderamen van 4 september is over deze brieven gesproken en Frits Harmsen heeft een behandelvoorstel voor de kerkenraad gemaakt, voorzien van een tijdsplan. De kerkenraad is van mening dat het zinvol is om de

Impressie van de kerkenraad

brieven te bespreken, maar niet onder tijdsdruk van de PKN. Het interne proces wordt het belangrijkste geacht. Als eerste stap worden de brieven besproken in de diverse geledingen van de kerkenraad

ANBI STATUS

Om in de toekomst giften fiscaal aftrekbaar te kunnen houden, heeft de kerkenraad en de diaconie een ANBI status nodig. Op dit moment wordt er gewerkt aan de realisatie van de laatste voorwaarden om als PG de Eshof te voldoen aan de ANBI voorwaarden. Te zijner tijd zal het college van kerkrentmeester de gemeente duidelijk informeren over de ANBI status en de relatie met de fiscale aftrekbaarheid van giften aan kerk of diaconie.

BEURSVLOER 2015

In november, als ik goed geïnformeerd ben de 20e, wordt de Beursvloer Nijkerk georganiseerd. In Hoevelaken kennen we dit al enkele jaren en door het succes is het nu op gemeentelijk niveau getrokken. Het principe: Een stichting, een vereniging of een kerk kan soms op bepaalde gebieden wel eens professionele hulp gebruiken. De Beursvloer geeft bedrijven en non-profitorganisaties de kans om elkaar te ontmoeten. Met gesloten beurs kan dan een deal worden afgesloten, waar beide partijen van profiteren. In het verleden heeft het college van kerkrentmeesters wel eens een energiescan laten maken van het kerkgebouw en ook de diaconie heeft al eens een paar deals afgesproken. Henry Westein brengt dit jaar namens de diaconie een aantal vragen naar de Beursvloer

Oproep aan de Eshofleden

In 2013 zijn wij met ons gezin naar Cambodja gereisd om daar mee te bouwen aan huizen voor de allerarmsten in Cambodja. Een fantastische ervaring om een land te ontdekken dat opkrabbelt na periode van genocide, met angst, verlies en armoede. Deze mensen willen vechten voor hun toekomst, iets opbouwen maar hebben de middelen niet. De reis naar dit land liet mij niet meer los. Sinds die reis ben ik ambassadeur en bestuurslid van Stichting Toetssteen die huizen bouwt en zorgt voor gezond en voldoende water om een bestaan op te bouwen.

Nu staat de 5e Huizenbouwreis van Stichting Toetssteen op stapel. Deze Lustrum reis start op vrijdag 9 januari 2015. Dan vertrekken we

richting Cambodja en maandag 19 januari arriveren we weer op Schiphol. De dagen daartussen vormen zeker een onvergetelijke ervaring voor iedereen die mee gaat. Ga ook mee! Iedereen kan het.

Help mee en maak samen het verschil. Kijk voor het programma op www.Stichtingtoetssteen.nl of bel mij mobiel: 06 44339555 en 's avonds 2580146 voor het hele verhaal.

Met warme groet,
Laura Bos-Schep

Stichting Toetssteen.
laura@stichtingtoetssteen.nl

College van Kerkrentmeesters

Balans en exploitatierekening 2013

PROTESTANTE GEMEENTE "DE ESHOF" te HOEVELAKEN

Balans per 31 december 2012				
	31-12-2013		31-12-2012	
Activa:				
Vaste activa, kerkelijk centrum en orgel	347.838		347.838	
Financiële vaste activa	9.579		9.076	
Spaar-en depositeorekeningen	280.465		281.766	
Exploitaties	0		10.663	
Liquide middelen	35.823		10.717	
Nog te ontvangen en vooruitbetaalde bedragen	13.038		12.214	
	-----		-----	
	686.743		672.274	
	=====		=====	
Passiva:				
Eigenvermogen	525.277		528.252	
Bestemmingsreserves	146.944		137.355	
Schulden op korte termijn	14.522		6.667	
	-----		-----	
	686.743		672.274	
	=====		=====	
Exploitatierekening per 31 december 2013				
	Realiteit	Begroting	Realiteit	Begroting
	2013	2013	2012	2012
Uitgaven:				
Predikantsplaatsen, gastpredikanten	83.880	84.500	82.176	84.500
Exploitatie kerkcentrum, grootonderhoud	39.417	39.700	39.466	39.700
Quotum landelijke organen	6.174	5.850	5.886	5.850
Solidariteitskas, generale collecten	2.225	3.600	2.195	3.600
Jeugdwerk, OCG, kerkblad, vorming & toerusting	12.449	10.500	11.447	10.500
Kosten eredienst, incl. Kerkmusici	8.193	8.450	9.188	8.450
Kerkelijke administratie, informatie en contributies	14.962	13.655	11.533	13.655
	-----	-----	-----	-----
	167.300	166.255	161.891	166.255
Inkomsten:				
Collecten en giften	7.463	7.500	7.500	8.100
Verhuur en buffetinkomsten	19.283	23.000	22.515	21.000
Solidariteitskas, bijdrage leden	3.608	4.500	4.645	5.850
Kerkblad rondom, bijdrage leden	6.990	7.000	6.905	7.000
Bloemenfonds	3.280	3.300	3.522	3.300
Bijdrage B.A.K.	5.500	6.000	7.000	6.000
Renten	5.460	5.300	4.803	5.000
Vaste vrijwillige bijdragen	113.741	120.000	119.411	120.000
	-----	-----	-----	-----
	165.325	176.600	176.301	176.250
	-----	-----	-----	-----
Resultaat	-1.975	7.100	14.410	9.995
	=====	=====	=====	=====

College van Kerkrentmeesters

Balans en exploitatierekening 2013

Geachte leden van de Protestantse Gemeente "De Eshof" te Hoevelaken.

Hierbij hebben wij het genoegen u aan te bieden de jaarrekening over het jaar 2013, bestaande uit de balans per 31 december 2013 en de exploitatierekening over het jaar 2013.

De exploitatierekening geeft een negatief resultaat aan van 1.975 euro, begroot was een positief resultaat van 7.100 euro. Het exploitatieresultaat is ten laste gebracht van het eigen vermogen. De voornoemde stukken zijn goedgekeurd door het College van Kerkrentmeester en de leden van de kerkenraad.

De Balans en Exploitatierekening, die u hiernaast vindt, zijn in verkorte vorm weergegeven. De uitgebreide versies liggen ter inzage bij de penningmeester, de heer P.F.Verhagen, Evert van der Veerlaan 14 en bij de administrateur, de heer F.Schimmel, Westerdorpsstraat 58a.

Namens het college van kerkrentmeesters.
P.F.Verhagen, penningmeester
F.Schimmel, administrateur

Indringende voorstelling over Dementie

'IS DAT UW MOEDER?'

Naar aanleiding van de Wereld Alzheimer Dag worden door heel Nederland activiteiten georganiseerd voor mensen met dementie, hun naasten en belangstellenden. In samenwerking met Alzheimer Café Ermelo biedt de afdeling Alzheimer Noordwest-Veluwe op zaterdag 18 oktober een gratis voorstelling en bijeenkomst aan in Multifunctioneel Centrum Stroud, Brinkstraat 91, 3811 BP Putten. De middag duurt van 15.00 - 16.30 uur.

Inwoners van de gemeente Nijkerk die belangstelling hebben voor dementie, zijn van harte uitgenodigd om deze middag bij te wonen. We starten met een indringende voorstelling over dementie, verzorgd door theatermaker Marijke Kots. De titel van het toneelstuk luidt 'Is dat uw moeder?' Het stuk speelt zich af in de wachtkamer van een huisarts. Een moeder, haar dochter en een onbekende vrouw wachten op hun beurt. De moeder heeft

de ziekte van Alzheimer in een ver gevorderd stadium. De onbekende vrouw wordt vergeetachtig en gaat daarom naar haar dokter. Door haar angst stelt zij vrij impertinente vragen, zo erg... dat de dochter in cynisme, onmacht en boosheid reageert. Waarom deze reactie? Schaamt zij zich soms, of doet zij dat omdat zij haar moeder kwijtraakt?

Na afloop van de voorstelling is er gelegenheid om met elkaar in gesprek te gaan onder het genot van een drankje. Mensen die te maken krijgen met dementie, weten welke impact deze hersenziekte op het leven van alledag heeft. Niets is meer hetzelfde. Het helpt om ervaringen te delen met lotgenoten en tips uit te wisselen. Aan het bijwonen van deze middag zijn géén kosten verbonden. Geïnteresseerden zijn van harte welkom. Informatie is te verkrijgen bij het secretariaat van de afdeling, telefoon 06 - 13845037 en e-mail nwveluwe@alzheimernederland.nl.

Met hart en ziel- Startzondag

“Met hart en ziel” was het thema van de startzondag dit jaar. De startzondagcommissie vroeg enkele mensen of er iets is waar ze met hart en ziel over zouden kunnen vertellen. Marijke Kroon en Rinus Verburg hebben dat gedaan. Ze namen beiden voorwerpen mee die hun verhaal illustreerden. Hun verhaal en foto’s van de voorwerpen vindt u hieronder. Om nog even te kunnen nagenieten van een mooie ochtend. Of om mee te genieten als je er zelf niet bij was.

“Mijn passie ligt in de natuur. Van kinds af aan waren wij thuis 'buitenkinden'.

Met veel ruimte voor de deur en rondom de vestingwallen van Naarden konden wij genoeg van het buitenleven genieten.

Wij woonden in de vestingstad en vaak liepen we zondags de korte en later de langere wandelweggetjes om de vestingstad heen. Voor mij was het zwerven en naar bloemetjes zoeken op die tochten een genot. Ik was vier of vijf jaar oud en wist al dat er in maart, op die plekke gele bloemen stonden en in april ergens anders blauwe. Op de basisschool kregen de gele en blauwe bloemen namen, speenkruid en ereprijs. Op het vervolgonderwijs leerde ik waarom het speenkruid heet en weer later wat de Latijnse naam was die bestond uit twee namen: de geslachtsnaam en de soortnaam. Zo gebeurde dat met veel namen: eerst van planten en daarna van bomen en heesters, paddenstoelen en na mijn opleiding als 'natuurgids' van dieren, vogels en kleine beestjes. Altijd bleef en blijft de natuur mij boeien!

Ik kan dan ook van alles genieten; van een bij die bloemen bezoekt en stuifmeel verzamelt tot een buizerd die in de lucht rondcirkelt en miauwende geluiden laat horen. Of van een groep jonge zwaluwen die uitgevlogen zijn en van moeder vlieglessen krijgen in insecten vangen boven de vijver, soms met een niet bedoelde aanvaring met het water. Van mooie luchten en wolkenpartijen, prachtig gekleurde avondluchten en van een opkomende of ondergaande zon.

Ja de 'zon' is ons leven! Zonder zon is er voor ons op aarde geen leven mogelijk! Niet voor de mens, niet voor planten, dieren, vogels, vissen, reptielen, amfibieën, insecten en al die kleine kriebelbeestjes en minuscule kleine in bodem en water levende organismen. Al dit

natuurleven is zo wonderlijk en zo goed op elkaar afgestemd, dat tussenkomst van ons mensen door ondoordachte handelingen alles kan ontwrichten. Uitstoot van gassen, kappen van oerwouden, delving van grondstoffen, waterverspilling en verontreiniging, overbevissing en niet te vergeten oorlogsvoering, ja alles kan onze natuur vernietigen en ons leven beschadigen. Niet voor niets spreken bepaalde volksstammen over 'Moeder Aarde' en leren ze voorzichtig met haar om te gaan. De natuur blijft mij altijd boeien en ik hoop dat bewondering, interesse en aandacht zal leiden tot een passie van iedere mens om haar te beschermen. Laten wij met hart en ziel ons daarvoor inzetten.”

Marijke Kroon

“Een paard in de kerk! Eerder zou je een ezel verwachten. U ziet hier misschien wel een ezel in, maar de bedoeling was een paard. Ik heb er met hart en ziel aan gewerkt, het moest een soort levenswerk worden.

Ongeveer 10 jaar geleden ben ik begonnen, met hart en ziel.

Desondanks ben ik toch vastgelopen. Wat wilde ik? Een Zeeuws trekpaard! Het lijkt er niet op. Bij mij wekt een Zeeuws trekpaard bijzondere emoties op. Als kind kwam ik er dagelijks mee in contact. Als klein jongetje mocht ik op zo'n paard zitten als het na een zware werkdag naar de wei sjokte.

Wat trekt mij dan zo in deze koudbloeden. De eerste indruk is: wat een kolossaal dier! We kennen het ook als dromer, als goedheid uitstralend. Maar ook als krachtdier.

De vergelijking met de kerk kwam bij mij op: een kolossaal instituut, soms ingedut, maar dan weer de schouders eronder zettend (Moldavië).

Het was voor mij niet moeilijk toen de vraag kwam: kan jij iets laten zien waar je met hart en ziel mee bezig bent geweest? Ik dacht meteen aan mijn paard. Het was voor mij een stimulans om na jaren de draad weer op te pakken, een stimulans vanuit de kerk. Het is me niet echt gelukt de trekkende kracht en goedheid in dit stuk eikenhout uit te drukken. Toch heb ik er met hart en ziel aan gewerkt!”

Rinus Verburg

UIT DE PERS

10 JAAR PKN.

De viering van tien jaar Protestantse Kerk in Nederland (PKN) is de afgelopen maand prominent in het nieuws geweest. Een jubileumviering in 'de Fontein' in Nijkerk in aanwezigheid van de koning en de koningin en rechtstreeks uitgezonden door de EO vormde volgens velen het hoogtepunt.

Als één van de eerste gemeenten in deze contreien fuseerden de Gereformeerde Kerk van Hoevelaken en de Hervormde Deelgemeente zich tot de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken, dus ook onze PKN gemeente bestaat bijna tien jaar.

Het dagblad TROUW besteedde veel aandacht aan de jubileumviering o.a. met de uitkomst van een enquête onder ruim 3000 (emeriti) predikanten en geestelijk verzorgers. Ruim 1100 van hen vulden de vragenlijsten in waarin gevraagd werd naar hun drijfveren, ervaringen en verwachtingen. In de zaterdageditie van 20 september werd de uitslag van de enquête gepubliceerd.

Hieronder een samenvatting.

Het beeld dat predikanten van zichzelf schetsen is tamelijk zonnig. Ze ervaren hun ambt in meerderheid als een roeping waaraan ze gehoor geven. Het predikantschap geeft hen de mogelijkheid om anderen te helpen en biedt intellectuele bevrediging. Om aanzien van anderen maalt de predikant niet en 85% zou waarschijnlijk of zeker weer predikant worden.

Tegelijkertijd wekken de ondervraagden ook de indruk dat ze sterk binnenkerkelijk georiënteerd zijn. Gevraagd naar de onderdelen van hun beroep waarover ze het meest bevlogen zijn, scoren voorgaan in zondagse diensten en het leiden van huwelijken en begrafenissen het hoogst. Weinig animo is er voor diaconie, jongerenwerk en missionaire activiteiten. Op de vraag of hun gemeente groeit, antwoordt 85% dat dit niet het geval is.

De geringe bevlogenheid die predikanten aan de dag leggen voor diaconaal en missionair werk is opvallend. Van alle respondenten noemt 8% diaconaal werk als favoriete aspect van hun werk. Voor missionair werk (het uitdragen van het evangelie) is dat 14%. Dat lijkt in schril contrast te staan met de nadruk die de landelijke kerk legt op juist deze thema's. 'Missionair kerk-zijn' geldt sinds een paar jaar als de allerbelangrijkste taak van een protestantse gemeente. Op het kerkelijk hoofdkantoor in Utrecht is zelfs een afdeling Missionair Werk en Kerkgroei in het leven geroepen, die voor de plaatselijke gemeenten materialen ontwikkelt en activiteiten bedenkt waarmee zij het

evangelie kunnen uitdragen. Ook diaconaal werk ziet de landelijke kerk als een kerntaak.

Gaapt hier een kloof tussen het landelijk beleid en de plaatselijke praktijk? Niet per se, reageert scriba Arjan Plaisier van de PKN. Op basis van deze enquête kun je volgens hem niet stellen dat de prioriteiten van de kerk door de predikanten niet herkend worden. De praktijk leert volgens Plaisier dat diaconaal en missionair werk vaak door anderen dan de predikant worden gedaan. Wel is het van belang dat predikanten een visie hebben op dit werk en het actief ondersteunen.

Een ander aspect dat uit de enquête blijkt, is dat predikanten relatief weinig contacten buiten de kerk hebben. Moesten ze zich vergelijken met mensen uit een seculier beroep, dan herkennen ze zichzelf in een gids of een coach. Oud hoogleraar Gerben Heitink schrijft dit toe aan de individualisering van het predikantschap. De predikant stelt zich meer op als een dienaar van mensen dan als een 'dienaar des woords'. Hij/zij zegt niet wat je moet denken of hoe je moet leven, maar treedt bescheiden op als een persoonlijke raadgever.

Het valt Heitink verder op dat de antwoorden van de predikanten duiden op een nogal solistische inslag. De predikant stelt zich niet op als een voortrekker en iemand die de koers bepaalt. Aan de opbouw van de kerk laat hij/zij zich weinig gelegen liggen. De predikanten, zo valt Heitink op, zijn erg bezig met hun eigen dingen, zoals kerkdiensten, uitvaartdiensten en huwelijksdiensten. Dat zij daarbij erg tevreden zijn over hun beroep, baart hem wel enige zorgen. Want als elke predikant zijn eigen vertrouwde gang gaat, is het de vraag of dat wel goed is voor de toekomst van de kerk. Wat weet je over een samenleving als je zo weinig contacten hebt.

Toch vindt Heitink het niet vreemd dat predikanten zich tegenwoordig concentreren op een aantal kerntaken en nauwelijks toekomen aan missionaire activiteiten. Door geldgebrek van gemeenten is vaak sprake van deeltijdaanstellingen waardoor er nauwelijks capaciteit is voor andere dan de kerntaken.

Heitink vreest dat er sprake is van een vicieuze cirkel. Weinig missionair werk betekent verdere vergrijzing en een terugloop van kerkgangers, minder financiële middelen en daardoor kleinere aanstellingen van predikanten. Heitink constateert dat de drukst bezochte kerkdiensten uitvaarten zijn.

Tot zover de samenvatting van de uitkomsten van de enquête.

Dit roept natuurlijk wel de vraag op hoe het staat met 'de Eshof'. Herkennen wij ons in het wat sombere beeld dat oud hoogleraar Heitink schetst n.a.v. de enquête. Ook bij ons zien we relatief weinig jongeren in de kerk en loopt de kerkgang terug. De vraag is of dat erg is en zo ja, wat er dan moet gebeuren om het tij te keren.

Laat u niet weerhouden om uw mening via dit blad te geven.

Frits Harmsen.

Van harte aanbevolen door de diaconie

DE COLLECTES VAN DE KOMENDE WEKEN

WERELDDIACONAAT KERK IN ACTIE, 12 OKTOBER

In het noordwesten van Nepal kunnen mensen niet het hele jaar rondkomen van de opbrengsten van het land. Veel mannen gaan werken in India. Vaak komen ze ziek terug, ze zijn besmet met hiv/aids. Dankzij het werk van United Mission to Nepal, partnerorganisatie van Kerk in Actie, is er ook in dit afgelegen gebied zorg voor deze gezinnen. UMN leert de mensen hoe ze moeten omgaan met hiv/aids en via deelname aan zelfredzaamheidsgroepen krijgen ze hulp om in hun inkomen te kunnen voorzien. Ze leren bv. om een moestuin aan te leggen zodat ze gezonder gaan eten. Vrouwen kunnen geld lenen om een geit te kopen, een belangrijke bron van inkomsten. Met uw gift in de collecte kunnen nog meer gezinnen in dit gebied geholpen worden! Van harte aanbevolen!

ONZE EIGEN DIACONIE OP 19 OKTOBER

Een collecte voor mensen uit onze directe omgeving; voor mensen dichtbij, die het soms (financieel) moeilijk hebben. In deze dagen begint de diaconie weer met de voorbereidingen om in december kerstpakketten te kunnen bezorgen. Ook hiervoor is uw bijdrage gewenst en soms zelfs hard nodig.

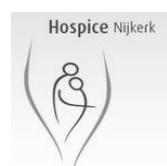
26 OKTOBER HERVORMINGSDAG PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

De synode werkt voor de plaatselijke gemeenten en helpt de plaatselijke gemeenten door het formuleren van antwoorden op beleidsvragen of vragen betreffende kerk en

samenleving, zoals bv. 'hoe zijn we kerk in een individualiserende samenleving'. Juist in zo'n samenleving is het de kunst om te laten zien welke rijkdom er binnen de christelijke geloofstraditie gedeeld en beleefd kan worden. De synode geeft daarvoor handvatten. Ook buigt de synode zich over de oecumenische relaties van de kerk waardoor wij als christenen wereldwijd verbonden zijn en blijven. Dit synodale werk is mogelijk dankzij de opbrengst van de collecte. Helpt u mee?

HOSPICE NIJKERK OP 2 NOVEMBER

Het Hospice Nijkerk heeft een regionale functie maar ook mensen van "buiten" zijn welkom. De doelgroep gasten bestaat uit mensen vanaf 18 jaar bij wie door de arts of specialist is vastgesteld dat er sprake is van een palliatieve terminale fase met een levensverwachting van korter dan drie maanden. Onze collecteopbrengst is zeer welkom.

OP 9 NOVEMBER: KERK IN ACTIE NAJAARSZENDING

De laatste jaren groeien de kerken hard in Zambia. Ruim tachtig procent van de bevolking is Christen. Met de groei van de kerken neemt de vraag naar goede predikanten toe, vooral op het platteland. Op de theologische universiteit (daar werken Hermen en Johanneke Kroesbergen namens Kerk in Actie) krijgen de studenten niet alleen theologisch onderwijs. Omdat op het platteland van Zambia extreme armoede heerst, leren de predikanten ook hoe ze de gemeenteleden in de dorpen kunnen helpen en kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van de dorpsgemeenschappen. Vandaag willen we deze universiteit en andere zendingsprojecten van Kerk in Actie via de collecte ondersteunen.

Vakantieproject

De diaconie van De Eshof heeft sinds enkele jaren zitting in het Nijkerks Diaconaal Beraad. Uw diaconie draagt financieel bij aan het vakantieproject dat ook afgelopen zomer weer georganiseerd werd en waarover het volgende bericht werd ontvangen:

VERSLAG VAKANTIEPROJECT 2014

Namens de kinderen die hebben mee gedaan aan het vakantieproject wil ik u

HEEL HARTELIJK DANKEN.

We hebben elke donderdag in de zomervakantie een activiteit georganiseerd voor de kinderen van de minima, waaronder de kinderen van de voedselbank. We hebben geknutseld, poffertjes gegeten, gezwommen, pannenkoeken gegeten, workshop jeu de boules, springkussen en zijn met de bus naar de dierentuin geweest. Zoals u ziet veel variatie. Er deden gemiddeld ca 40 kinderen mee per activiteit. We hebben leuke en gezellige dagen gehad. Blijde gezichten bij de kinderen en ouders. Ouders kregen door het project ook onderling contact. Daardoor hebben we fijne gesprekken kunnen voeren. De laatste dag hebben we afgesloten met een gezamenlijke maaltijd. Hier waren ook de ouders voor uitgenodigd. Gelukkig waren er bedrijven bereidt om ons te sponsoren. Samen met de vrijwilligers kunnen we terugkijken op een geslaagd project.

OP NAAR DE ZOMER VAN 2015.

De bloemen of een zinboekje gingen naar

UITVAART.

van Dhr A. E. Dasselaar

Fam Louis	attentie
Frits Harmsen	attentie
Tiny Jonker	attentie
Stien Woldman	ziekte

EN DE JARIGEN:

Mw Geurtsen, Mw Veenma, Dhr vd Pol, Mw Goedhart, Dhr Wicherink, Mw Jansma, Dhr de Boer, Dhr Reitsema, Mw Bloklander, Mw vd Bosch, Dhr Schep, Mw Kleber, Mw Kiewiet, Mw Welvaart, Dhr Timmerman, Dhr Ploeg.

Van de ZWO....

Van de ZWO....

Langzamerhand krijgt het project “dagcentra in Moldavië” meer en meer gestalte. We kijken terug op een o.i. geslaagde bijeenkomst op de Startzondag. De zaal, waar normaliter het kinderverblijf is, was goed gevuld met geïnteresseerde mensen. Ik hield eerst een algemene korte inleiding over het land Moldavië. Wat nu in de Oekraïne gebeurt, heeft ook in Moldavië plaatsgevonden. Een klein stukje, Transistrië, heeft zich in de begin jaren negentig afgescheiden. Het verschil met de Oekraïne is, is het feit dat Moldavië niet bij machte was er iets tegen te doen. Het

is een arm land en veel volwassenen, vooral mannen gaan naar het buitenland om daar geld te verdienen. De kinderen zijn meestal de dupe, worden overgelaten aan moeder, grootouders die met zeer veel moeite rond kunnen komen. Kerken zijn daar ingesprongen om die kinderen te helpen in dagcentra, waar kinderen na schooltijd terecht komen. De coördinator van Youth For Christ aldaar, Harald Aalbers stuurde een paar dagen eerder een film over een dagcentrum, die een prima beeld gaf over wat er met de kinderen gedaan wordt. Daarna vertelde Jessica Hofman iets over de jonkenreis, die we willen organiseren. Een info-avond waar je je kan opgeven, of om er meer over te weten te komen, is gepland op

vrijdag 10 oktober om 19.30 uur
in de Eshof.

Voor de kinderen van de kindernevendienst is Moldavië al de gewoonte zaak van de wereld, dat hun collectegeld in de doos “Kinderen voor Kinderen” van Moldavië wordt gedaan.

We denken dat het een prachtig diaconaal jongerenproject wordt.

Namens de ZWO
Jan Baas

Van de redactie

De R is weer in de maand. herfst, winter, Kerst. De ouderen onder ons herinneren zich wellicht de dagelijkse lepel levertraan. Lekker of niet het was slikken geboden. De levertraan verdween met het stoppen van de walvisvaart. Niets kunnen we vasthouden. Hoe vertrouwd sommige dingen ons ook zijn, het gaat allemaal voorbij. Niets blijft. Onlangs las ik ergens dat wie met de tijdgeest trouwt spoedig weduwe of weduwnaar zal zijn. Ook onze manier van kerk zijn en het bijbehorend Godsbeeld evolueert ook in de tijd en ook daar zullen herinneringen blijven van hoe (mooi) het vroeger was. Kerk zijn waar jong en oud zich in herkennen is niet eenvoudig. Voor de een gaat het te langzaam, voor de ander te snel.

Maar een pluriforme gemeente als de onze kan een stootje verdragen, laten we daar blij om zijn.

Fokke Kooistra

THEATER “DEINING”

VRIJDAG 28 NOVEMBER

TIJD 20.00 UUR

Theaterstuk naar aanleiding van het verschijnen van het Nieuwe Liedboek

Gemaakt door Wim Ruessink, medewerker aan het Nieuwe Liedboek en cantor-organist in de protestantse gemeente in Winterswijk, Johan Klein Nibbelink, “popcantor” in de zelfde gemeente en Andries Govaart, mederedacteur van het Nieuwe Liedboek, maker van liturgieën e.d. voor o.m. het klooster in Huissen.

Het verschijnen van het Liedboek zingen en bidden in huis en kerk is aanleiding voor het theaterstuk “Deining”: een interactieve voorstelling rond de verschillende geluiden en windrichtingen van het Liedboek. Met een humoristische, soms hilarische scheepstocht langs diverse stromingen en havens worden liederen opgehaald. Het is de manier om speels en creatief kennis te maken met de verschillende facetten van het Liedboek.

Alle stromingen uit het Liedboek komen voorbij.

Waar komen de liederen vandaan.

Er is veel herkenbaars, maar ook veel nieuws. Er is commentaar.

Er zijn ontroerende momenten en er kan gelachen worden.

De heren zingen en spelen: orgel, piano, accordeon, gitaar en slagwerk. Met zo'n 30 liederen kan meegezongen worden met begeleiding van deze professionele musici.

Fragment uit de voorstelling. De boot vaart. “We raken iets.” zeggen de mannen op de boot. Ze gaan kijken waardoor het komt. Al snel hebben ze het door. “Het zijn afgezonden psalmen uit 1773. We lopen vast op de oude berijming.”

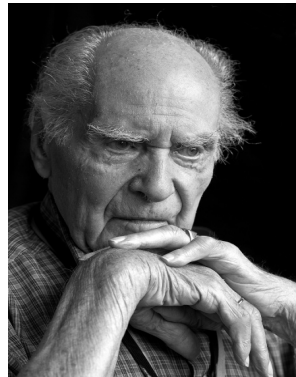
Zie ook: www.deining.nu

Plaats: Kerkelijk Centrum De Ontmoeting
Arthur Briëtstraat 38
Nunspeet

Entree: Euro 7,50

Info en reserveren: coradekovel@planet.nl

Symposium spiritualiteit en ouderdom

In welke woorden kan ik wonen?
Bergkerk 21 november 2014

Op dit symposium staat de spiritualiteit van de ouderdom centraal. We zijn niet op zoek naar antwoorden, maar naar sporen van spiritualiteit bij het ouder worden. Woorden van

vroeger spreken niet meer voor zichzelf, maar worden op hun waarde en houdbaarheid bevraagd. Ouderen zijn op zoek naar eigen woorden en beelden, die aansluiten bij de (verlies) ervaringen van deze levensfase. Het gaat daarbij om verworven inzichten, tastende overtuigingen, gelouterde troost en vormen van persoonlijke hoop. Vragen die aan de orde komen:

- Hoe ziet de spiritualiteit van de levensloop er uit?
- Hoe verloopt de zoektocht van de ziel in de ouderdom?
- Kan ouder worden ook een nieuwe fase van gestelijke groei zijn?
- Kunnen kwetsbaarheid en verbondenheid bronnen

van zin zijn?

- Wat is de waarde van de verbeelding bij het ouder worden?
- Welke hoop en troost begeleiden mij in mijn ouder worden?

Sprekers:

Prof. dr. Frits de Lange: spiritualiteit van de levensloop aan de hand van de metafoor van de reis

Dr. Christa Anbeek: zin zoeken in kwetsbaarheid en verbondenheid

Prof. dr. Renée van Riessen: gedichten gewogen, over de ziel van de ouderdom

Ds. Carel ter Linden: theologisch testament

Dr. Herman van Praag: de noodzaak van messiaans verlangen

Opgave

Opgave en aanmelding (incl. symposiumbundel, lunch en afsluitend hapje / drankje): door overmaking van 50,- euro (studenten 30,-euro) op rekeningnummer NL 40 INGB 0008 2419 72 t.n.v. Stichting Amersfoortse Bergkapel, o.v.v. "Symposium onder de Vijgenboom 21 november". Meer informatie: www.Bergkerk.nl (033-4617917).

Uitnodiging om mee te doen met de bibliodrama jaargroep in Eemnes

*"Vertel het me en ik zal het vergeten.
Laat het me zien en ik zal het onthouden.
Laat het me ervaren en ik zal het me eigen maken."*
Confucius

Heilig spel en toch geen spelletje. Geloven met je verstand en tegelijk beleven met je ziel. De afgelopen jaren hebben we voor diverse kerken in de regio bibliodrama groepen geleid. In drie avonden hebben we mensen laten kennismaken met het spelen van een Bijbelverhaal.

We willen nu graag een jaargroep van maximaal 10 avonden aanbieden voor deelnemers uit de hele regio. De meerwaarde van zo'n cyclus is dat deelnemers meer ervaren worden in de techniek van bibliodrama, waardoor het spel zich kan verdiepen. Vervolgens kan er meer persoonlijke ontwikkeling en ontdekking ontstaan.

Voor wie het niet kent: Bibliodrama is het spelen van een Bijbelverhaal, van Bijbelse personages of situaties. Het is geen toneelstuk waarbij je tekst uit je hoofd moet leren. Het gaat bij bibliodrama om je eigen beleving

van het verhaal, in relatie tot je eigen (levens)verhaal. Op <http://wegvanverhalen.nl/bibliodrama/> is meer informatie over bibliodrama te vinden.

Wie zijn wij: Jan de Vries, geestelijk verzorger op Sherpa, een instelling voor mensen met een beperking. Simonet Schoon, ambulant begeleider en coach in het onderwijs. Beiden actief met verhalen vertellen, doen en doorgeven. Zowel het grote verhaal van God en mensen als dagelijkse verhalen. Aan verhalen is zoveel te beleven!

We plannen deze jaargroep op dinsdagavonden:

2014: 4 november, 18 november, 9 december.

2015: 6 januari, 20 januari, 3 februari, 17 februari, 3 maart, 17 maart en 31 maart.

Waar: Plantsoen 25, Eemnes.

Tijd: 20-22 uur.

Kosten: 150 euro

Opgave via: simonet.jan@planet.nl, 0355317802 of 0623873331

Kinder- en jeugdactiviteiten startzondag 2014

Autodienst

Voor gemeenteleden die niet meer zelf naar de kerk kunnen, is er een autodienst beschikbaar.

Informatie en/of aanmelden bij:
Annie Hanse, Koninginneweg 2, tel.nr. 2535288.
Of per e-mail: anniehanse@hotmail.com

Ik geloof het wel

Ieder mens is uniek, ieder mens heeft zijn eigen verhaal dat het waard is om gehoord of gelezen te worden. Daarom stellen wij eens per twee maanden een lid uit onze gemeente aan u voor in de vorm van een uitgebreid interview. Het is belangrijk om aandacht voor elkaar te hebben, wanneer we meer van elkaar weten, wordt ook het begrip voor elkaar groter. De rubriek gaat dit jaar haar derde en tevens laatste jaar in. Deze keer interviewen we Truus en Piet Braam.

Door Gerrit Steen

We houden het gesprek in de gezellig ingerichte huiskamer op de Kastanjelaan in Hoevelaken. Op de vraag met wie we zullen beginnen steekt Piet Braam van wal. Piet is op 17 oktober 1939 geboren in Baarland, dat in Zeeland, dichtbij Goes ligt. Piet, die deze maand zijn 75e verjaardag viert is tot 1954 in Zeeland gebleven: “Ik heb de watersnoodramp in 1953 bewust meegeemaakt, ik was toen per slot van rekening al 14 jaar. Maar eigenlijk hebben wij er niet zoveel mee van doen gehad, een oudtante van mij is toen wel verdronken. Zij woonde op een plek waar daar de wateroverlast erger was dan bij ons.”

Hulp bieden

Piet vervolgt: “Het pontje naar Terneuzen voer ’s avonds om half twaalf nog. Er was toen al bekend dat er veel water zou komen. Het was laag tij maar het had het niveau van hoog tij, dat betekent dat er nog 6 meter water bij kwam. Ik ben met mijn vader naar de dijk gefietst en toen zagen we het water er al over komen. Bij ons thuis was het nog droog, 6 uur later kwam er nog een tij overheen, want de dijk was inmiddels al behoorlijk uitgehold. De voet van de dijk was gelukkig niet kapot. Omdat wij iets hoger woonden in het dorp, op een terp, kwamen wij niet onder water te staan. We hoefden niet te vluchten maar konden zelfs nog andere mensen hulp bieden.”

Kippenboer

Het hele gebeuren heeft er echter bij het gezin wel flink ingehakt. Piet: “Mijn moeder werd ziek en bang van het water, kreeg er zelfs maagklachten van. Mijn vader nam toen een kloek besluit en besloot met ons hele gezin weg te gaan om in Terschuur, dichtbij de Veluwe, een nieuw bestaan op te bouwen. Dat was een hele stap. Hij had namelijk een eigen bedrijfje, was expediteur die goederen van Vlissingen naar Breda transporteerde -

een bodedienst die spullen van Zeeland naar Brabant vervoerde en andersom. Hij heeft het spul verkocht en is in Terschuur kippen gaan houden. Hij liet daar een paar grote hokken bouwen en werd kippenboer. Een hele overgang, het hele gezin ging mee. Ik heb drie zussen, die allemaal getrouwd zijn en hier nog steeds deels in de omgeving wonen.”

Avondschool

Piet heeft in Goes de ambachtschool afgemaakt. “Nadat we in Terschuur terecht kwamen mocht ik wel doorleren maar ging toch liever werken in combinatie met een avondopleiding. Op de avondschool het ik een elektrotechnische opleiding gevolgd, heb daar heel wat stappen doorlopen. Het was vijf avonden in de week naar school en overdag werken. Ik was toen in dienst bij Nettenbouw, waar ik onder meer betrokken ben geweest bij de bouw van het oude ziekenhuis De Lichtenberg.”

Diaconessenhuis

Bij Nettenbouw heeft Piet gewerkt tot aan zijn diensttijd, zeg maar zo’n vier jaar, en is vervolgens in 1959 in militaire dienst gegaan. Piet: “Tegen het einde van 1960 kwam ik eruit. In die tijd heb ik ook Truus leren kennen. We deden allebei aan puzzelritten c.q. oriënteringsritten mee en van het een kwam het ander. De puzzelritten gingen toen nog op de bromfiets. Na mijn diensttijd ging ik weer terug bij Nettenbouw, waar ik onder meer kwam te werken bij het Diaconessenhuis in Hilversum.”

Verkerk

Op een feestje kwam Piet in contact met een dochter van de firma Leertouwer uit Barneveld, die vertelde dat haar vader wel een huis voor Piet en Truus had als hij daar wilde werken. Piet: “Dat heb ik toen gedaan, maar al wat er kwam, geen huis. Heb hier vervolgens nog een jaar gewerkt en kwam toen terecht bij de firma Verkerk in Zwijndrecht. Bij dit bedrijf heb ik vervolgens 36 jaar, tot aan mijn pensioen, gewerkt in de meet- en regeltechniek. Verkerk is specialist in klimaattechniek en gebouwbeheer. Bij mijn aanstelling werd al rekening gehouden dat ze in het midden van het land een nevenvestiging wilden opstarten. Eind 1965 konden we een huis krijgen in Zwijndrecht. In dat jaar zijn we toen ook getrouwd, dat was in Voorhuizen, waar Truus vandaan kwam. In Zwijndrecht gingen we naar de Gereformeerde Kerk waar toevalligerwijs ds. Soeteman ook predikant was. Het was een nieuwe wijk, onze zoon Jaap is daar geboren en gedoopt.”

Ik geloof het wel (2)

Hoevelaken

Bij Verkerk was Piet montageleider/projectleider en vanuit deze functie reisde hij door heel Nederland van project naar project. “Verkerk wilde graag een nevenvestiging in het midden van het land, dat werd uiteindelijk Hoevelaken. We kwamen hier in 1968 terecht in het huis waar we nu nog steeds wonen, op de Kastanjelaan. Het was in eerste instantie een bedrijfswoning, later konden we dit zelf kopen. Het huis stond er net 5 jaar. We hebben vervolgens in Hoevelaken ook de nevenvestiging van Verkerk opgezet aan de Hogebrinkerweg, in het pand waar nu Elja in zit. Tegenwoordig zit het bedrijf aan de Oosterinslag. Grote projecten waar ik veel mee van doen had zijn onder meer: Diergeneeskunde in De Uithof, Jaarbeurs, Bijlmerbajes in Amsterdam, Verkeerstoren Schiphol, KNMI in De Bilt, Meetlocaties op de Noordzee. Ook moest ik regelmatig naar het buitenland voor diverse projecten. Daarnaast: ruim acht jaar schoolbestuur, o.a. met Ans Baas en Jannie Kroneman, waar ik ook een mooie tijd mee beleefd heb.”

Gereformeerd

“Truus en ik waren van huis uit allebei gereformeerd, we zijn getrouwd in de Gereformeerde Kerk in Voorhuizen. We hebben twee zoons, Jaap en Chris. Chris is in 1969 in Hoevelaken geboren. Inmiddels hebben we zes kleinkinderen, drie jongens en drie meisjes. Ze wonen in Wageningen en Hilversum. In Hoevelaken hebben we eerst gekerkt in de Stuw, wat tegenwoordig de bibliotheek is. Het was destijds een dependance van de Gereformeerde Kerk Zwartebroek.”

Koster

Piet: “Toen ze me vroegen of ik koster wilde worden heb ik gelijk ja gezegd. In eerste instantie in de Stuw, later in de Eshof. Het was gevarieerd werk, alles klaarzetten, de liturgie op borden noteren, bij Altena de avondmaaltijdwijn bestellen. We hebben alles van het begin af aan meegemaakt. In 1975 trokken de Hervormden en de Gereformeerden (inmiddels Samen op Weg) in "De Eshof", die toen nog volkomen vrij in de weilanden lag. Op 15 november dat jaar werd ds. D. Monshouwer bevestigd tot predikant in volledige werktijd. Met ingang van 1 januari 1986 werden alle kerkdiensten gezamenlijk gehouden. Als koster zijnde liep de samenwerking tussen ds. Monshouwer en mij niet altijd even gesmeerd. Soms moest ik op zaterdagavond nog bellen om de aankondiging voor het bord te kunnen maken. De liturgie was toen nog niet bekend, soms stond ik de nummertjes er nog op te zetten als de mensen op zondagmorgen al binnen kwamen. Dat was wel

eens minder leuk.”

Elkaar helpen

“Ik ben met het kosterschap gestopt toen de liturgie met de Samen Op Weg gemeente toch wat anders werd ingevuld dan wij als gereformeerden gewend waren, voelde me er minder thuis. Toen zijn wij wat minder frequent naar de kerk gegaan. Het geloof belijden zit immers niet alleen in het naar de kerk gaan. Je probeert het elkaar naar de zin te maken. Als er iemand is die een beroep op je doet, dan probeer je te helpen, wie of wat het ook is. Op die manier probeer je het geloof in de praktijk te brengen. Waar het kan proberen wij de mensen te helpen, het is maar wat op je pad komt. Aandacht voor elkaar en voor je burens, dat ze weten dat ze bij je terecht kunnen als dat nodig is, dat is belangrijk.”

Truus

Na het relaas van Piet vertelt Truus dat ze in 1942 in Voorthuizen is geboren: “Ik ben de oudste uit een gezin van 6 kinderen. Wat mijn arbeidsverleden betreft, ik heb de eerste jaren voor mijn huwelijk in een winkel gewerkt en later parttime op kantoor. Zo heb ik onder meer 22 jaar gewerkt bij het bedrijf van Piet, Verkerk op de Hogebrinkerweg, waar ik secretariële werkzaamheden heb verricht. Ik ben van huis uit gereformeerd opgevoed. Ik zit nu in wijkteam 1 van de Eshof, waar ik de buitenwijk heb. Ik heb veel vrijwilligerswerk gedaan, 17 jaar de kankerbestrijdingcollecte in Hoevelaken georganiseerd, veel collectewerk verricht. Ik loop overigens nog steeds collectes, collectanten hebben ze nooit genoeg, als je dat eenmaal doet weten ze je wel te vinden. Verder zat ik in de Oudercommissie van de Kyftenbeltschool (tegenwoordig de Spreng) en in de Zendingscommissie van de Eshof.”

Wijkteam

Truus heeft 20 jaar geleden een hernia gekregen, waardoor ze niet lang kon zitten. “Dat is eigenlijk de belangrijkste reden dat ik niet zo vaak meer naar de kerk ging. Maar daarnaast was de nieuwe Samen op Weg-liturgie ook niet echt mijn ding (Halleluja, opstaan, zingen). We kijken overigens op zondagochtend wel vaak naar het EO programma Nederland Zingt op Zondag van Arie van der Veer. Het wijkteamwerk vind ik heel leuk om te doen, het is dankbaar werk. Ds. Ellie Boot is ook heel prettig om mee samen te werken, het is echt een mensenmens.”

Ik geloof het wel (3)

Rubber

Truus heeft verder als hobby dat ze veel attributen van rubber maakt zoals kettingen, tassen, riemen, telefoon-hoesjes. Ze gebruikt hiervoor dakbedekkingen, fietsbanden, trekkerbanden, allemaal gerecycled rubber dat anders toch weggegooid wordt. Truus: "Op woensdagmiddag is er in het najaar een creatieve middag bij de Eshof, waar ik allerlei leuke dingen met de deelnemers ga maken, leuk hoor. Een enkele keer sta ik op een fair om wat van mijn werk te verkopen, het moet wel kleinschalig blijven."

Gepensioneerd

Piet is vanaf 1999 gepensioneerd, hij kon er op 60-jarige leeftijd uit, Truus volgde een jaar later. Piet: "We proberen wel te genieten van het leven. We hebben al 23 jaar een camper waar we heel Europa mee doorcrossen. Deze zomer zijn we nog zes weken naar Hongarije geweest. Om het jaar gaan we naar Frankrijk, echt en specifiek om etappes van de Tour de France te volgen, vooral de bergetappes en tijdritten zijn mooi om te zien. Toen de jongens afgestudeerd waren hebben we de camper gekocht onder het motto 'Nu zijn wij aan de beurt'. Over een paar weken gaan we met een groep van 25 tot 30 campers naar Duitsland. We gaan ook vaak naar de

wintersport, in Oostenrijk hebben we een mooie stek gevonden. Piet gaat skiën en Truus wandelen, meestal in de buurt van Innsbruck. We zijn echt een soort van nomaden geworden. Voor een volgend interview zouden we graag iets lezen over Ans en Jan Baas."

Beste mensen,

Onlangs ontving ik van de gemeenteleden van de Eshof een prachtige kaart ter bemoediging. Dat heeft mij erg goed gedaan. Bedankt hiervoor. Ook wil ik een ieder bedanken die op andere wijze betrokken is en met mij meeleeft. Helaas laat mijn gezondheid en enig herstel nog te wensen over, toch blijf ik positief en hoop ik dat er verbetering zal optreden.

*Met vriendelijke groeten,
Thera Doornekamp*

OPROEP

De kerkenraad heeft kennis genomen van het feit dat de onze Rondon distributeur, Harm van Reijendam, zijn werkzaamheden staakt aan het eind van dit jaar. We hebben dus dringend een opvolger nodig die dit werk wil doen. De werkzaamheden bestaan uit het in ontvangst nemen van de het maandelijks pakket Rondon dat door de drukker wordt afgeleverd. Vervolgens worden de exemplaren naar rato verdeeld en bij de bezorgers afgeleverd. Verdere informatie kunt u Harm zelf vragen. Zijn adres gegevens staan achter in deze Rondon. Wij hopen dat er snel in deze vacature wordt voorzien. Belangstellenden kunnen zich melden bij diaken Jan van de Kuilen die tevens kerkeraadslid is. Ook zijn adresgegevens staan achter in deze Rondon

Administratie

VERTROKKEN EN OVERGESCHREVEN:

Dhr. T.F. Blaas
Herman B. Florijn

VERHUISD:

Dhr. M. Boerrigter
Fam. Blok
Mevr. J.E.M. Mobach – Hanselaar
Mevr. D. Jansma – Hoogsteen
Mevr. J.W. Kous - van den Ham
Maria C. van Beers – Krijkamp

OVERLEDEN:

Dhr. G.W. Louis
Dhr. A.E. Dasselaar

Gemiste kerkdienst beluisteren?

Ga naar de **nieuwe website** van 'de Eshof': **www.pgdeeshof.nl**
Kijk bij "Diensten en Internet" (linkerkolom) of het tabblad "Liturgie".

U kunt ook kijken bij **www.kerkdienstgemist.nl** of
<http://kerkdienstgemist.nl/assess/632832-Prot-Gem-de-Eshof-te-Hoevelaken>.

Colofon

'Rondon de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken.
'De Rondon' verschijnt 10 keer per jaar (januari/ februari en de zomermaanden heeft een dubbelnummer).
De digitale versie van 'De Rondon' vindt u op:
www.pgdeeshof.nl

De Rondon is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. 'De Rondon' voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Contact: rondondeeshof@gmail.com

Redactie

Hoofdredactie: Fokke Kooistra Eindredactie: Inge Pie
Redactieleden:
Jan v/d Kuilen, Elske den Uijl, Inge Pie, Fokke Kooistra

Distributie: H. van Reijendam tel 2580664.
email: hcvreyendam@hotmail.com

Inleverdata

Inleverdatum voor het november nummer is
dinsdag 28 oktober.
Inleverdatum voor het decembernummer is
dinsdag 25 november.
Kopij inleveren bij: rondondeeshof@gmail.com of
Gerstkamp 3. Tel: **033-7850671**
Foto's en plaatjes **apart** aanleveren bij de kopij
(jpeg of tiff).